

kuje w spisie kilku – użytych w tekście – skrótów; 3. na niektórych rycinach skróty są za słabo widoczne; 4. są ryciny niedopracowane – albo poprzez nieprecyzyjne oznaczenia, albo brak sygnalizowanych struktur (np. ryc. 15 odnośnie oznaczeń SP Pd B). Tekst zawiera dość liczne błędy drukarskie, z których nie wszystkie obejmują errata. Wymienione usterki w niczym nie uszczuplają dużej, oczywistej wartości skryptu. Można sobie życzyć, aby w przyszłości obok niezbędnych rysunków materiał ilustracyjny składał się z dobrych elektronogramów wykonanych na dobrym papierze. Podręcznik tego typu i tej rangi na pewno na to zasługuje. W następnych wydaniach skryptu zakres typów komórek powinien być poszerzony nie tylko o sygnalizowane we wstępie komórki Procaryota, grzybów i glonów, ale także winien obejmować komórki: 1. ośrodka stanu spoczynku merystemu wierzchołkowego korzenia, 2. normalne komórki ryzodemy i macierzyste (trichoblasty) włókników, 3. szczytowej strefy włóknika, 4. wierzchołka wzrostu pędu (w tym inicjalne, macierzyste centralne, strefy przejściowej i pierwotnych tkanek merystematycznych oraz komórki inicjalne zawiązków liści) dla wykazania specyfiki strukturalnej komórek w procesie histo- i organogenezy, 5. pramacierzyste i macierzyste komórki szparek, 6. wierzchołka generatywnego, 7. centralną komórkę woreczka zalążkowego, 8. antypody, 9. bielmo wolnojądrowe i komórki bielma tkankowego, 10. zygotę, 11. komórki zarodka w kilku stadiach jego rozwoju, 12. wierzchołkową sterfę łagiewki pyłkowej, 13. komórki owocu w kilku stadiach jego rozwoju, 14. komórki kalusa homogenne- i różnicującego się histo- i organogenicznie.

Wykonanie ultrastruktury tak poszerzonego wachlarza typów komórek znakomicie wzbogaci treść podręcznika i unaocznia złożoność organizmu roślinnego. Nie będzie to zadanie łatwe do przeprowadzenia, ale zważywszy na korzyści jakie osiągnie student i nauka polska, wydaje się, że będzie to przedsięwzięcie, które należy podjąć możliwie najprędzej.

Eligiusz CZOSNOWSKI

SUKOPP H. *Städteökologie: das Beispiel Berlin*. Dietrich Reimer Verlag, Berlin, 1990, ss. 455, tab. 83, ryc. 90, fot. wielobarwnych 54, mapy wielobarwne 3 (w tym 1 na wkładce 112 cm x 67 cm).

Badania ekologiczne w środowiskach zurbanizowanych rozwijają się ostatnio bardzo żywo w wielu punktach Ziemi. Swój najpełniejszy wyraz znalazły one niewątpliwie w Berlinie Zachodnim. Wieloletnie odcienie tej metropolii od jej naturalnego zaplecza sprawiło, że zainteresowania miejscowych przyrodników z konieczności skupiły się na problemach samego miasta. Liczni badacze, których największa grupa pracuje pod kierunkiem prof. Herberta Sukoppa w miejscowej politechnice (Technische Universität Berlin), zgromadzili niezwykle bogate dane faktyczne co do struktury i funkcji ekosystemów miejskich oraz zachodzących w nich przemian, związanych ze zmieniającym się układem czynników antropogenicznych. Omawiana książka jest podsumowaniem tych badań, napisanych przez trzynastu autorów, których specjalności sięgają od klimatologii, hydrologii i gleboznawstwa po botanikę i zoologię. Adresowana jest do

szerokiego kręgu odbiorców, napisana (przy zachowaniu pełnej ścisłości naukowej) przystępnie i bogato ilustrowana nader starannie dobranymi rycinami i tabelami. W pierwszej, ogólnej części opracowania przedstawiono charakterystykę warunków naturalnych jakie panowały na terenach, na których rozwinęło się miasto (rzeźby, budowy geologicznej, stosunków wodnych, żyzności gleb, holocenijskiej historii klimatu, lasów i torfowisk oraz historii fauny kregowców). Omówiono również dzieje przemian środowiskowych, wywołanych przez działalność ludzką; dane te oparte są na bardzo bogatym przekazie historycznym, zwłaszcza dla ostatnich 200–300 lat. W drugiej, znacznie obszerniejszej części książki szczegółowo przedstawiono wybrane odcinki terenu (ekochory), reprezentujące różne typy środowiska (las, wody, torfowiska, użytki rolne, tereny różnych typów zabudowy, parki, cmentarze, ulice, tereny wysypiskowe itd.). Dla każdego przykładu podano podobnie wszechstronne charakterystyki środowiska abiotycznego, roślinności i świata zwierzęcego jak te, które zawiera część ogólna. Całości dzieła dopełniają: słowniczek terminów ekologicznych, bibliografia (35 stron druku), skorowidz nazw botanicznych i zoologicznych oraz skorowidz rzeczowy. Szczególnie cenna jest załączona jako osobna wkładka wielobarwna mapa w skali 1 : 50 000, przedstawiająca zróżnicowania terenu Berlina Zachodniego na kompleksy roślinno-siedliskowe (ekochory). Dzieło H. Sukoppa i współautorów jest pierwszym w literaturze naukowej tak pełnym i wszechstronnym opracowaniem naukowym ekologii wielkiego miasta. Stanowi godny do naśladowania wzorzec dla tego rodzaju prac i powinno trafić do rąk każdego zainteresowanego przyrodą terenów zurbanizowanych oraz możliwościami jej ochrony i świadomego kształtowania.

Jan KORNAŚ

NADCHODZĄCE SPOTKANIA FORTHCOMING MEETINGS

- 6th CONGRESS OF THE INTERNATIONAL SOCIETY OF PLANT PATHOLOGY, Montreal, Kanada, 5–12.VIII.1993. (patrz: *Wiadomości Botaniczne* 34/4)
- 9th SYMPOSIUM OF THE INTERNATIONAL WORK-GROUP FOR PALEOBOTANY, Kilonia, Niemcy, 17–23.V.1992. (patrz: *Wiadomości Botaniczne* 34/4)
- MIĘDZYNARODOWE SPOTKANIE „LICHENIZUJĄCE I NIELICHENIZUJĄCE ASCOMYCETES. POSTĘPY I PERSPEKTYWY W SYSTEMATYCE, Paryż, 13–15.V.1993.

W programie przewidziano referaty ogólne, dyskusje oraz sesję posterową.

Informacje:

Association française de lichénologie Université Pierre et Marie Curie Laboratoire de Cryptogamie B. P. 33

7 quai Saint-Bernard
F-75252 Paris Cedex 05 (France) Télécopie: (33. 1.) 44
07 15 85

- 9th SYMPOSIUM OF THE INTERNATIONAL WORK-GROUP FOR PALAEOETHNOBOTANY, Kiel, very probably between 17–23.V. 1992.

Główna tematyka :

The analysis of plant material from archaeological contexts, so called macrofossils, except wood and charcoal. Lectures, papers, and posters can treat of all prehistoric and historic epochs, but the Middle Ages will be the main topic.

Informacje:

Dr. Helmut Kroll
Institut für Ur- und Frühgeschichte
der Christian-Albrechts-Universität Kiel,
Olshausenstraße 40,
D-2300 Kiel 1, B. R.D.
tel.: (0431) 880–2338

- XI KRAJOWY ZJAZD POLSKIEGO TOWARZYSTWA GENETYCZNEGO – „GENETYKA 2000”, Kraków, 10–12.IX.1992.

Główna tematyka podzielona została na siedem sekcji :

- Genetyki molekularnej i inżynierii genetycznej
- Cytogenetyki
- Genetyki mikroorganizmów
- Genetyki człowieka
- Genetyki stosowanej roślin
- Genetyki stosowanej zwierząt
- Genetyki populacji

Ponadto przewidziano – posiedzenie plenarne, walne zebranie członków towarzystwa, a także w pierwszym dniu zjazdu – wycieczkę do Pieskowej Skały połączoną z wieczorkiem towarzyskim oraz w dniu drugim – imprezę kulturalną w Jamie Michalikowej lub Piwnicy pod Baranami.

Informacje i zgłoszenia:

Dr inż. Katarzyna Cywa-Benko
Sekretarz Komitetu Organizacyjnego XI Zjazdu PTG
Instytut Zootechniki 32–083 Balice k. Krakowa tel.: 11–
32–11 w. 403 telex: 0325602 fax: (12) 228065